Hind lisaga 20 marka.

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus: Riigi trükikojas, Niine tän. 11. Kontor on avatud kella 8—2. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmine. Kõnetraat: toimetus 445, kontor 232.

Tellimiste hind: 12 kuu peale . . . . . 1200 mk. 6 „ „ . . . . . 600 „ Üksik nr. kuni 32 lhk. . 10 „ „ „ „ 48 „ . 20 „ jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind: Kohtukuulutused — 100 ja 200 marka; kaotatud isikutunnistuste kuulutused — 50 marka; muud kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 105. Teisipäeval, 29. novembril 1927 a. **Nr. 105.**

I.

Sisu: Nr. 83. Deposiitide paigutamise seadus.
Nr. 84. Eesti-Austria vahelise konsulaarkonventsiooni ja lisaprotokolli kinnitamise seadus. — Konventsioon, lisaprotokoll.

II.

Otsus Tammiste valla likvideerimiseks ja osadena liitmiseks Suigu, Are, Tori, Taali ja Tahkuranna valdadega.
Sundmäärus kuulutuste ja reklaamide väljapanemise korra kohta Antsla alevis.
Sundmäärus juukselõikamise ja habemeajamise töötubade kohta Antsla alevis.
Sundmäärus turul kauplemise aja ja korra kohta Antsla alevis.

III.

Saksa kultuurvalitsuse teadaanne.

I.

Nr. 83. Riigikogu poolt 15. novembril 1927. a. vastuvõetud

Deposiitide paigutamise seadus.

§ 1. Eesti pangas ja selle osakondades üksikute riigiasutuste ja -teenijate nimel seisvad deposiidid kantakse Eesti panga põhikirja („R. T.“ nr. 48 — 1927. a.) maksmahakkamise päeval Eesti pangas vastavate riigiasutuste ja -teenijate arvetelt riigikassa arvele.

§ 2. Rahaministrile antakse õigus:

1) omandada Vabariigi Valitsuse poolt antud juhtnööride alusel rahaliste deposiitide arvel Eesti hüpoteek-asutuste pantkirju ja võlakirju, kui ka riigi ja riigi poolt tagatud väärtpabereid ja pantkirju kuni 80 protsendini rahaliste deposiitide summast, kusjuures riigi poolt tagamata Eesti hüpoteek-asutuste pantkirjade ja võlakirjade omandamise väärtus ei või tõusta üle 15 protsendi rahaliste deposiitide summast, ja

2) müüa päevakursiga deposiitide arvel olevaid väärtpabereid tingimusel, et ostu-müügi läbi tekkinud kahjud üldiselt ei ületaks ostu-müügi läbi tekkinud kasusid.

§ 3. Riigikassa juurde asutatakse väärtpaberite tagavarakapital, mis moodustub riigikassa arvetel olevate väärtpaberite ostu ja müügi kursivahedest.

§ 4. Väärtpaberite ostu-müügi operatsioonidest tekkivad kahjud kaetakse väärtpaberite tagavarakapitalist.

§ 5. Kui tagavarakapitali summa on riigi eelarve-aasta lõpuks pärast § 4. nimetatud kahjude katmist tõusnud üle 10 protsendi rahaliste deposiitide summast, siis kantakse üle 10 protsendi ulatuv osa, samuti riigikassa arvetel olevatelt väärtpaberitelt saadavad intressid riigituludesse.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär M. Juhkam.

Nr. 84. Riigikogu poolt 1. novembril 1927. a. vastuvõetud

Eesti-Austria vahelise konsulaarkonventsiooni ja lisaprotokolli kinnitamise seadus.

§ 1. Eesti-Austria vaheline konsulaarkonventsioon ja selle lisaprotokoll, mõlemad alla kirjutatud Viinis 15. oktoobril 1926. aastal, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Konventsiooni ja lisaprotokolli prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees M. Martna.

Abisekretär O. Liigand.

Konsulaarkonventsioon Eesti ja Austria vahel.

Eesti üheltpoolt ja Austria teiseltpoolt, soovides oma vastavatele territooriumitele konsulaarametnikkude määramise asjus kokku leppida ja peakonsulite, konsulite, asekonsulite ja konsulaaragentide õigusi, eesõigusi ja immuniteete kui ka nende volitusi kindlaks määrata, otsustasid sõlmida konsulaarkonventsiooni ja nimetasid selleks oma täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Valitsus:

Härra Karl Menning'i, Erakorralise Saadiku ja Täisvolilise Ministri,

Austria Vabariigi President:

Härra Rudolph Ramek'i, õigusteaduse doktori, Liidu Kantsleri,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vahetamist kokku leppisid järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel I.

Konsuliteks ja konsulaarametnikkudeks loetakse käesoleva konventsiooni mõttes kõik konsulaarteenistuse ametnikud, kes lepinguosaliste riikide konsulaarmäärustes äratähendatud kohustusi täidavad, see tähendab peakonsuleid, konsuleid, asekonsuleid, konsulaaragente, konsulaarsekretäre ja -atasheesid.

Peakonsulid, konsulid, asekonsulid ja konsulaaragendid võivad olla kutselised konsulaarametnikud (consules missi) või ametnikud ad honorem (consules electi). Käesoleva konventsiooni eeskirjad maksavad viimaste kohta ainult sel määral, kuivõrd selle riigi konsulaarmäärused, kes neid nimetanud, neid õigustavad käesolevas konventsioonis äratähendatud õigusi tarvitama ja kohuseid täitma.

Convention Consulaire entre l'Estonie et l'Autriche.

L'Estonie d'une part et l'Autriche d'autre part désirant s'entendre sur l'admission dans leur territoire respectif de fonctionnaires consulaires et déterminer les droits, privilèges et immunités réciproques des consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, ainsi que définir leurs pouvoirs, ont résolu de conclure une Convention Consulaire et, à cet effet, ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Gouvernement de la République d'Estonie:

Monsieur Charles Menning, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

Monsieur Rodolphe Ramek, docteur en droit, Chancelier fédéral,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Sont considérés comme consuls et fonctionnaires consulaires au sens de la présente convention, tous les fonctionnaires du service consulaire qui sont appelés à remplir des fonctions définies par le règlement consulaire des parties respectives, c'est-à-dire les Consuls généraux, les Consuls, les Vice-Consuls et les Agents consulaires, les Secrétaires et les Attachés consulaires.

Les Consuls généraux, Consuls, Vice-Consuls et les Agents consulaires pourront être des fonctionnaires consulaires de carrière (consules missi) ou bien des fonctionnaires ad honorem (consules electi). Les stipulations de la présente Convention ne s'appliquent à ces derniers que dans la mesure où le règlement consulaire de l'État qui les a nommés les autorise à exercer les droits et à remplir les fonctions énumérés dans la présente Convention.

Mõlemad Lepinguosalised võivad teise poole sadamatesse, linnadesse ja kohtadesse peakonsuleid, konsuleid, asekonsuleid ja konsulaaragente paigutada.

Igatahes jääb Lepinguosalistele õigus kohti ära tähendada, kus konsulaarametnikkude asumine neile kohane ei ole; arusaadavalt ei või see kitsendus ühe Lepinguosalise kohta maksta, kui ta ei ole maksev samavõrd kõigi teiste riikide kohta.

Artikkel II.

Igalpool, kus käesolevas konventsioonis kõne „konsulist“, mõeldakse selle all peakonsuleid, konsuleid ja asekonsuleid; samuti mõeldakse „konsulaadi“ all peakonsulaate, konsulaate ja asekonsulaate.

Artikkel III.

Pärast volituste esitamist võetakse konsulid vastu ja tunnustatakse vastastikku nende eeskirjade ja vorminõuete kohaselt, mis nende asupaigariigis maksvad.

Volituste esitamise ajal määratakse ära konsulaadi ringkond; igast edaspidisest muutusest selle ringkonna asjus teatatakse teise Lepinguosalise Välisministeeriumile.

Konsulitele antakse oma ülesannete täitmiseks tarviline tunnustuskiri välja, viivituseta ja maksuta, ja selle tunnustuskirja ettenäitamisel teevad konsulaarringkonna kõrgemad valitsusvõimud viibimata tarvilised korraldused, et konsulid oma ametikohuste täitmisele võiksid asuda, ja et neil viimastega ühenduses olevat puutumatust ja vabastusi oleks lubatud kasutada.

Oma ülesannete täitmisel ja ametlikkudel talitustel on konsulitele kindlustatud kõige suurem kaasabi ja kõige heatahtlikum toetus riigi võimude poolt, kus nad asuvad.

Artikkel IV.

Kutsekonsulid võivad oma konsulaarringkonnas sadamatesse, linnadesse ja kohtadesse konsulaaragente nimetada, kui teise Lepinguosalise Välisministeeriumilt selleks nõusolek antud. Agendid varustatakse konsuli poolt, kes neid nimetanud, sellekohase patendiga ja nad täidavad oma kohustusi konsuli ettekirjutustel ja vastutusel ning kasutavad käesolevas

Chacune des Parties Contractantes aura la faculté d'établir des Consuls généraux, des Consuls, des Vice-Consuls ou des Agents consulaires dans les ports, villes et places de l'autre Partie.

Les Parties Contractantes se réservent toutefois le droit de désigner les localités où il ne leur conviendra pas d'admettre des fonctionnaires consulaires; cette réserve, bien entendu, ne pourra être appliquée à l'une des Parties Contractantes sans l'être également à toutes les Puissances.

Article II.

Partout où dans la présente Convention il est question de „Consuls“ on entend par cela les Consuls généraux, les Consuls et les Vice-Consuls; de même par „Consulats“, on entend les Consulats généraux, les Consulats et les Vice-Consulats.

Article III.

Les Consuls seront réciproquement admis et reconnus selon les règles et les formalités établies dans les pays de leur résidence après la présentation de leurs lettres de provision.

Lors de la présentation des lettres de provision, sera indiquée la circonscription du Consulat; tout changement ultérieur relatif à cette circonscription sera communiqué au Ministère des Affaires Etrangères de l'autre Partie Contractante.

L'exéquatur nécessaire pour le libre exercice de leurs fonctions sera délivré aux Consuls, sans retard et sans frais, et sur la production dudit exéquatur, les autorités supérieures de leur circonscription consulaire prendront immédiatement les mesures nécessaires pour qu'ils puissent s'acquitter de leurs charges et qu'ils soient admis à la jouissance des immunités et exemptions qui y sont attachées.

Dans l'exercice de leurs fonctions et dans l'accomplissement de leur mission officielle, les Consuls sont assurés de trouver auprès des autorités du pays de leur résidence le plus large concours et l'appui le plus bienveillant.

Article IV.

Les consuls de carrière pourront nommer des Agents consulaires dans les ports, villes et places de leur circonscription consulaire respective, sauf l'approbation préalable du Ministère des Affaires Etrangères de l'autre Partie Contractante. Ces Agents seront munis d'un brevet délivré par le Consul qui les aura nommés et ils exerceront leurs fonc-

konventsioonis kindlaksmääratud eesõigusi ja immuniteete.

Artikkel V.

Konsulite või konsulaaragentide äraoleku ehk surma või muude takistuste korral täidavad asekonsulid, konsulaarsekretärid ja konsulaarattasheed täie õigusega ajutiselt konsulaarkohustusi kummagi Lepinguosalise määrustes ettekirjutatud korras.

Kohalikud võimud peavad neile toetust ja kaitset pakkuma, ja nende ajutise tegevuse kestvusel neile kindlustama vabastuste, prärogatiivide, puutumatuse ja eesõiguste kasutamist, mis käesolev konventsioon konsulitele ja konsulaaragentidele annab.

Artikkel VI.

Konsulid ja konsulaaragendid võivad maja välise ukse kohale, kus konsulaadi või konsulaaragentuuri bürood asuvad, oma riigi vapi kinnitada pealkirjaga „.... konsulaat või konsulaaragentuur“ ja konsulaarmajale avalikkude pidustuste päevadel, samuti ka teistel juhtumistel, mil see viisiks, oma riigi lipu välja panna; arusaadavalt ei või neid väliseid märke kunagi asiiliõigust andvaiks pidada.

Samuti võivad nad oma riigi vapi paigutada ja oma riigi lipu välja panna laevadel ja maa-sõiduriistadel, mida nad oma ametikohuste täitmisel tarvitavad, kusjuures jääb maksma käesoleva artikli tähendus asiiliõiguse kohta.

Artikkel VII.

Kummagi Lepinguosalise konsulid ja konsulaaragendid kasutavad teise Lepinguosalise territooriumil vabastusi korteriandmise kohustuse ning sõjaväeliste rahaliste ja naturaalkoormatiste suhtes, samuti kõigi otsekoheste maksude suhtes, mis nende riikide mõnesuguse ametivõimu poolt peale pandud ja mis kannavad isiklikkude maksude iseloomu, tingimusel, et nad oleksid selle lepinguosalise kodanikud, kes neid on nimetanud, ja et nad ei oleks tegevad kaubanduse, või mõnesuguse tööstuse või mõnel muul kutsealal; viimasel juhtumisel alluvad nemad, mis puutub nende kaubandusesse või tööstusesse, samasugustele maksudele, kohustustele ja koormatistele kui muud eraisikud. Osavõtmine niisugustest kaubanduslikkudest, tööstuslikkudest ehk kutselistest ettevõtetest loetakse ühevääriliseks

tions sous les ordres et sous la responsabilité de ce dernier et jouiront des privilèges et immunités stipulés par la présente Convention.

Article V.

En cas d'empêchement, d'absence ou de décès des Consuls et des Agents Consulaires, les Vice-Consuls, les Secrétaires et les Attachés consulaires seront de plein droit admis, dans l'ordre prescrit par les règlements de chacune des Parties Contractantes, à exercer, par intérim, les fonctions consulaires.

Les autorités locales devront leur prêter assistance et protection et leur assurer, pendant leur gestion intérimaire, la jouissance des exemptions, prérogatives, immunités et privilèges reconnus par la présente Convention aux titulaires.

Article VI.

Les Consuls et les Agents consulaires pourront placer au-dessus de la porte extérieure de la maison où sont installés les bureaux du Consulat ou de l'Agence consulaire, l'écusson de leur nation avec l'inscription „Consulat ou Agence Consulaire de.....“, et arborer le pavillon de leur pays sur la maison consulaire aux jours de solennités publiques, ainsi que dans d'autres circonstances d'usage; il est bien entendu que ces marques extérieures ne pourront jamais être interprêtées comme constituant un droit d'asile.

Ils pourront également, sous les réserves formulées dans le présent article, en ce qui concerne le droit d'asile, placer les armes de leur nation et arborer le pavillon de leur pays sur les bateaux et voitures qu'ils monteront dans l'exercice de leurs fonctions.

Article VII.

Les Consuls et les Agents consulaires de chacune des Parties Contractantes jouiront, dans le territoire de l'autre Partie, de l'exemption des logements, contributions et prestations militaires, ainsi que de toutes contributions directes, imposées par une autorité quelconque des États respectifs, qui ont le caractère d'impôts personnels, à condition qu'ils soient ressortissants de la Partie Contractante qui les a nommés et à moins qu'ils ne fassent du commerce ou qu'ils n'exercent quelque industrie ou autre profession; dans le dernier cas, ils seront soumis, quant à leur commerce ou leur industrie, aux mêmes taxes, charges et impositions que les autres particuliers. La participation à de telles entreprises commerciales, industrielles ou professionnelles est considérée comme équiva-

töötamisega sel alal. Osavõtmiseks selles mõttes ei loeta aktsiate ja teiste sarnaste väärtpaberite valdamist. Vabastus ei laiene kinnisvaradelt või hüpotekaarnõudmistelt võetavatele maksudele ega kapitali tulult kinnipidamise teel võetavale maksule või tantjeemide pealt võetavatele maksudele, mida konsulid mõne kaubandusliku, tööstusliku või kutselise ettevõtte liikmena saavad riigis, kus nad oma kohustusi täidavad.

Niipalju, kui see puutub vabastusesse otsekohestest maksudest, siis on mõeldud, et ainult kutselised konsulaarametnikud kasutavad neid vabastusi, ja milgi juhtumisel mitte suuremal määral, kui Lepinguosaliste diplomaatilised esitajad.

Käesoleva artikli esimeses lõikes nimetatud eesõigused ja vabastused antakse samuti teistele konsulaarteenistuses seisvatele ametnikkudele, niivõrd kui neil on kutseametnikkude iseloom ja nad selle riigi kodanikud on, kes nad on nimetanud.

Konsulitel ja konsulaaragentidel, samuti ka käesoleva artikli 3. lõikes nimetatud konsulaarametnikkudel on õigus teise Lepinguosalise territooriumile tulles, oma vallasvara, mööblit ja majapidamise riistu, mis neil tarvitusel, sisse tuua ilma tolli- ja kõigi teiste maksudeta, mis lepinguosaliste riikide poolt vallasvara sisseveol võetakse. See eeskiri ei maksa tarvitusainete kohta.

Konsuleid, konsulaaragente, konsulaarsekretäre ja -atasheesid, kes on selle riigi kodanikud, kes neid nimetanud, ei või arreteerida ega eeluurimiseks vangistada, välja arvatud süütegude eest, mis nende asupaiga riigi seadusandluse põhjal kuuluvad enam kui aastase vangistuse või suurema karistuse alla.

Konsuli, konsulaaragendi, -sekretäri või teiste konsulaarametnikkude arreteerimise või kohtu alla andmise korral teatab selle riigi valitsus, kelle territooriumil arreteerimine või kohtu alla andmine sündinud, sellest viibimata selle riigi diplomaatilisele esitajale, kes konsulaarametniku nimetanud.

Konsulid, konsulaaragendid, konsulaarsekretärid ja -atasheed, alalised või ajutised, kes

lente à l'exercice. N'est pas considérée comme participation en ce sens, la possession d'actions et d'autres titres similaires. L'exemption ne s'étand pas aux impôts perçus de propriétés immobilières ou de créances hypothéquées, ni à l'impôt perçu des produits de capitaux par voie de déduction ou à l'impôt sur des tantièmes que les consuls touchent comme membres de l'administration d'une entreprise commerciale, industrielle ou professionnelle sise dans l'État où ils exercent leurs fonctions.

En tant qu'il s'agit toutefois de l'exemption des impositions directes, il est bien entendu que seuls les fonctionnaires consulaires de carrière pourront jouir de cette exemption et en aucun cas dans une plus grande étendue que les représentants diplomatiques des Parties Contractantes.

Les privilèges et exemptions mentionnés à l'alinéa 1 du présent article seront également accordés aux autres fonctionnaires du service consulaire, en tant qu'ils auront le caractère des fonctionnaires de carrière et qu'il seront ressortissants de l'État qui les a nommés.

Les Consuls et les Agents consulaires, ainsi que les fonctionnaires consulaires mentionnés à l'alinéa 3 du présent article seront autorisés, en se transférant sur le territoire de l'autre Partie Contractante, à faire entrer, sans payer des droits de douane, ou toute autre contribution, imposée par les États respectifs à l'occasion de l'importation de biens meubles, d'un mobilier et des ustensiles de ménage pris en usage. Cette disposition ne s'applique pas aux articles de consommation.

Les Consuls, les Agents consulaires, les Secrétaires et les Attachés consulaires, ressortissants de l'État qui les a nommés, ne pourront être mis en état d'arrestation ou d'emprisonnement préventif, excepté pour les infractions qui, en vertu de la législation du pays de la résidence, sont punissables d'une peine d'emprisonnement au-dessus d'une année ou d'une peine plus grande.

En cas d'arrestation ou de mise en accusation d'un Consul, d'un Agent consulaire, d'un Secrétaire ou d'autres fonctionnaires consulaires, le Gouvernement de l'État sur le territoire duquel l'arrestation ou la mise en accusation a eu lieu, en informera sans délai le représentant diplomatique de l'État auquel appartient ledit fonctionnaire consulaire.

Les Consuls, les Agents consulaires, les Secrétaires et les Attachés consulaires titu-

selle riigi kodanikud, kes neid on nimetanud, ei allu nende asupaiga riigi kohtutele, oma ameti talituste suhtes, mis nende poolt toimetatud nende riigi konsulaarmääruste järele neile antud õiguste piirides.

laires ou intérimaires, ressortissants de l'État qui les a nommés, ne seront pas justiciables des tribunaux de l'État de leur résidence à raison des actes de leurs fonctions, accomplis par eux dans les limites des attributions qui leur sont reconnues par le règlement consulaire de leur pays.

Artikkel VIII.

Konsulid, konsulaaragendid, konsulaarsekretärid ja -atasheed peavad järgnema kutsetele tunnistajaks tulla, mis neile ametliku kirjavahetuse kujul ja ilma karistuse kohaldamiseta mitteilmumise korral saadetakse nende asukoha riigi kohtute poolt.

Kui konsulid ja konsulaaragendid on konsulaatide ja konsulaagentuuride juhatajad ja neid nimetanud riigi kodanikud, siis võivad nad igatahes mitteilmumise seaduslikkude vabandavate põhjustena ette tuua takistusi, mis järgnevad haigusest või teenistuse tungivatest vajadustest, välja arvatud juhtumised, mil nende tunnistuse andmist nõutakse kriminaalasjus süütegude kohta, mis konsuli asupaiga riigi seadusandluse järele kuuluvad enam kui aastase vangistuse või suurema karistuse alla.

Juhtumisel, kui konsulid ja konsulaaragendid eelnimetatud põhjustel kohtusse ei ilmu, lähevad kohtuvõimud nende teenistuskohta või elukohta, et oma riigi seadusandluses ettenähtud kujul neilt kirjalikke seletusi nõutada või suusõnalisi tunnistusi vastu võtta.

Konsulid, konsulaaragendid, konsulaarsekretärid ja teised konsulaarametnikud, selle riigi kodanikud, kes neid nimetanud, võivad keelduda neil hoiulolevaid dokumente esitamast või näitamast, põhjendades seda riigi saladusega.

Juhtumisel, kui kohtuvõimud käesolevas artiklis ettenähtud vabandust ja erandust põhjendatuks ei tunnista, ei või nad tähendatud konsulaarametnikkude vastu mingisugust sunniabinõu tarvitusele võtta, vaid niisugused raskused tulevad lahendada diplomaatilisel teel.

Article VIII.

Les Consuls, les Agents consulaires, les Secrétaires et les Attachés consulaires devront déférer aux invitations qui leur seront adressées sous forme de correspondance officielle et sans menace de sanctions pénales en cas de non comparution, par les tribunaux de l'État de leur résidence à l'effet de comparaître comme témoins.

Les Consuls et les Agents consulaires, à condition qu'ils soient Chefs de Consulat et d'Agence consulaire et ressortissants de l'État qui les a nommés, pourront toutefois faire valoir, comme motifs légitimes d'excuse, les empêchements résultant d'une maladie ou de nécessités urgentes du service excepté dans le cas où leur témoignage serait requis dans les affaires pénales concernant les infractions qui, en vertu de la législation du pays de la résidence, sont punissables d'une peine de prison au-dessus d'une année ou d'une peine plus grande.

Dans le cas où, pour les raisons précitées, les Consuls et les Agents consulaires ne se présenteraient pas devant les tribunaux, les autorités judiciaires se rendront à leurs bureaux ou à leurs habitations afin de leur demander une déposition par écrit sous la forme prévue par la législation du pays ou de recueillir leur témoignage.

Les Consuls, les Agents consulaires, les Secrétaires et les autres fonctionnaires consulaires, ressortissants de l'État qui les a nommés, pourront se refuser à déposer ou à produire des documents dont ils seraient détenteurs en opposant le secret d'État.

Au cas où les autorités judiciaires n'admettraient pas comme fondées l'excuse et l'exception prévues par le présent article, elles devront s'abstenir de toute mesure coercitive à l'égard des fonctionnaires consulaires susnommés, toutes les difficultés de cette nature devant être réglées par la voie diplomatique.

Artikkel IX.

Konsulaararhiivid on alati puutumatud ja kohalikud võimud ei või milgi ettekäändel neis olevaid raamatuid, pabereid ja teisi asju järele vaadata ehk ära võtta. Need raamatud,

Article IX.

Les archives consulaires seront inviolables en tout temps et les autorités locales ne pourront, sous aucun prétexte, visiter ou saisir les livres, les papiers et autres objets qui en

paberid ja teised asjad peavad alati täiesti eraldatud olema raamatutest ja paberitest, mis puutuvad kaubandusesse ja tööstusesse, mille alal konsulaarametnikud võivad tegevad olla, kui ka nende eradokumentidest.

Konsulaatide ja konsulaaragentuuride ametlikud ruumid on igal ajal puutumatud. Kohalikud võimud ei või ühelgi ettekäändel — välja arvatud juhtumine, kus asi puutub süüteo jälgimisse, mis asupaiga riigi kohaliku seadusandluse järele kuulub enam kui aastase vangistuse või suurema karistuse alla — tungida ametlikkudesse ruumidesse, ja milgi juhtumisel ei või nad järele vaadata ehk ära viia sealolevaid ametlikke pabereid.

Arusaadavalt ei või konsulaarruumid milgi juhtumisel asiilikohaks olla.

Kui konsul või konsulaaragent, keda kohalik kohtu- ja administratiiv-võim on palunud temal olevaid käesoleva konventsiooni artikkel VIII-da 4. lõikes ette nähtud dokumente välja anda või ette näidata, seda keeldub tegemast, siis ei või kohtu- ega administratiiv-võim selle konsulaarametniku vastu mingit sunniabinõu tarvitusele võtta, kuna sellelaadilised raskused tulevad lahendada diplomaatilisel teel.

font partie. Ces livres, papiers et autres objets devront toujours être complètement séparés des livres et papiers relatifs au commerce ou à l'industrie que pourraient exercer les fonctionnaires respectifs et de leurs documents privés.

Les locaux officiels des consulats et des agences consulaires seront en tout temps inviolables. Les autorités locales ne pourront sous aucun prétexte, — excepté le cas où il s'agit de poursuivre une infraction qui en vertu de la législation locale du pays de la résidence est punissable d'une peine d'emprisonnement au-dessus d'une année ou d'une peine plus grande — pénétrer dans les locaux officiels et dans aucun cas ne pourront visiter ou saisir les papiers officiels qui s'y trouvent.

Il est bien entendu que les locaux consulaires ne pourront dans aucun cas servir de lieu d'asile.

Si un Consul ou un Agent consulaire requis par l'autorité judiciaire ou administrative locale de se dessaisir de pièces (prévues à l'alinéa 4 de l'Article VIII de la présente convention) qu'il détient ou de les produire se refuse à le faire, l'autorité judiciaire ou administrative ne pourra user à l'égard du fonctionnaire consulaire d'aucune mesure coercitive, les difficultés de cette nature devant être réglées par la voie diplomatique.

Artikkel X.

Mõlema Lepinguosalise konsulitel ja konsulaaragentidel on õigus oma riigi kodanikke toetada ja rahvusvahelise õiguse ning kommete järgi oma võimu piirides oma riigi kodanikkude kõiki õigusi ja huvisid kaitsta.

Selleks võivad nad kõigi oma ringkonna kohtu- ja administratiiv-võimude ees protestiga esineda mõlema riigi vahel sõlmitud lepingute või konventsioonide igasuguse rikkumise ja kõige ülekohtu vastu, mille üle nende kodanikud võiksid kaebada. Kui nende ringkonna kohalikud võimud nende avaldusi vastu ei võta, siis võivad nad ainult sel korral otsekohe selle riigi valitsuse poole pöörata, kus nad asuvad, kui nende riigil seal diplomaatiline esitaja puudub.

Article X.

Les Consuls et les Agents consulaires des Parties Contractantes sont admis à protéger leurs nationaux et à défendre, en vertu du droit et des usages internationaux, et dans les limites de leur compétence, tous les droits et intérêts des ressortissants de leur pays.

Dans ce but, ils pourront s'adresser à toutes les autorités aussi bien judiciaires qu'administratives de leur circonscription pour réclamer contre toute infraction aux traités et conventions existant entre les deux pays et contre tout abus dont leurs nationaux auraient à se plaindre. Si la réclamation n'était pas accueillie par les autorités locales de leur circonscription, ils ne pourront avoir recours directement au Gouvernement de l'État dans lequel ils résident qu'en l'absence de tout représentant diplomatique de leur pays.

Artikkel XI.

Kummagi Lepinguosalise konsulitel, konsulaaragentidel, konsulaarsekretäridel ja -atasheedel, niivõrd kui nad selleks on volitatud selle riigi võimude poolt, kes neid nimetanud, on õigus:

Article XI.

Les Consuls, les Agents consulaires, les Secrétaires et les Attachés consulaires de chacune des Parties Contractantes, en tant qu'ils y seront autorisés par les autorités de l'État qui les a nommés, auront le droit:

(1) oma kantseleis ja oma riigi laevadel kõiksugu avaldusi vastu võtta, mida võiksid teha laevajuhid, ekipaashi liikmed, reisijad, ärimehed või mõni teine oma riigi kodanik;

(2) oma kantseleis, poolte asukohas ja oma riigi laevadel vastu võtta, valmistada ja legaliseerida oma kodanikkude ühepoolseid juriidilisi akte ja testamentlikke korraldusi, samuti ka igasugu kahepoolseid juriidilisi tehinguid, milles ainult oma kodanikud figureerivad, või jälle omamaalased ühes teiste isikutega, kes konsuli asupaiga riigi, või mõne kolmanda riigi kodanikud;

(3) oma kantseleis ja oma riigi laevadel ühepoolseid ja kahepoolseid juriidilisi tehinguid vastu võtta, valmistada ja legaliseerida, missugustes esinevad ainult nende asupaiga riigi või mõne kolmanda riigi kodanikud, tingimusel, et need tehingud käsitaksid õigusi ja varandusi, mis asuvad, ehk asju, mida tuleb korraldada või mille juriidilised tagajärjed avalduvad selle riigi territooriumil, kuhu kuulub konsul ehk konsulaaragent, kelle poole nende tehingutega pöördud;

(4) tõlkida ja legaliseerida igasugu tehinguid ja dokumente, mis oma riigi ehk konsuli asupaiga riigi ametivõimude ehk ametnikkude poolt välja antud; neil tõlgetel on mõlemas riigis samasugune jõud ja sama väärtus, kui oleksid nad kummagi riigi avalikkude ametnikkude või vannutatud tõlkide poolt valmistatud.

On mõeldav, et ülaltoodud eeskirjad ei ole maksvad kahepoolsete juriidiliste tehingute kohta, mis puutuvad omandusõiguse üleandmisesse ehk millel otstarbeks on konsuli või konsulaaragendi asukoha riigi territooriumil asuvate kinnisvarade koormastamine.

Käesoleva artikli põhjal konsulite ja konsulaaragentide poolt valmistatud aktide ärakirjad, väljavõtted ja väljendised, mis nimetatud konsulaarametnikkude poolt tarvilises korras kinnitatud ja konsulaadi ehk konsulaaragentuuri pitserit kannavad, on mõlema Lepinguosalise kohtutes ja väljaspool kohut samal määral maksvad, kui originaalid, ja nad on niisama autentilised ja jõulised, kui nad oleksid tehtud ühe või teise riigi notari või kohtuametniku poolt, tingimusel, et need aktid oleksid kokku seatud selle riigi seadustes nõutud kujul, kes konsuli või konsulaaragendi nimetanud, ja et need, nagu originaalidki, oleksid tempelmaksustatud ja registreeritud,

1. de recevoir dans leur chancellerie et à bord des navires de leur nation, toutes déclarations que pourront avoir à faire les capitaines, les gens de l'équipage, les passagers, les négociants, ainsi que tous autres ressortissants de leur pays;

2. de recevoir, de dresser et de légaliser dans la chancellerie, au domicile des Parties et à bord des navires de leur nation, des actes juridiques unilatéraux et des dispositions testamentaires de leurs nationaux ainsi que tous les actes juridiques bilatéraux où figurent seulement leurs nationaux ou bien leurs nationaux et d'autres personnes, ressortissant au pays de leur résidence ou à une tierce puissance;

3. de recevoir, de dresser et de légaliser dans la chancellerie et à bord des navires de leur nation, des actes juridiques unilatéraux et bilatéraux où figurent seulement des ressortissants du pays de la résidence ou d'une tierce puissance, pourvu que ces actes aient rapport à des droits et biens situés ou à des affaires à traiter ou qui sont destinés à produire des effets juridiques sur le territoire de la nation à laquelle appartient le Consul ou l'Agent consulaire par devant lequel ils seront passés;

4. de traduire, de légaliser toute espèce d'actes et de documents émanés des autorités ou fonctionnaires de leur pays ou du pays de la résidence; ces traductions auront dans les deux pays la même force et la même valeur que si elles eussent été faites par des fonctionnaires publics ou les interprêtes jurés de ces deux pays.

Il est entendu que les stipulations ci-dessus ne seront pas applicables aux actes juridiques bilatéraux concernant le transfert du droit de propriété ou ayant pour but de grever les immeubles situés sur les territoires de l'État de la résidence du Consul ou de l'Agent consulaire.

Les copies, extraits et expéditions des actes dressés en vertu du présent article par les Consuls et Agents consulaires, dûment légalisés par lesdits fonctionnaires consulaires et scellés du sceau du consulat ou des agences consulaires feront foi, tant en justice que hors de justice, soit dans l'une, soit dans l'autre des Parties Contractantes au même titre que les originaux et auront le même caractère d'authenticité et la même force probante que s'ils avaient été passés par devant un notaire ou un officier public de l'ordre judiciaire de l'un ou de l'autre pays, pourvu que ces actes aient été rédigés dans les formes requises par les lois

ning et oleks täidetud kõik teised vorminõuded, mis selles riigis maksvusel, kus akt täitmisele tuleb.

Juhtumisel, kui kummagi Lepinguosalise konsulaadi või konsulaaragentuuri kantseleis tehtud akti ärakirja, väljavõtte ja väljendise algupärasuse suhtes kahtlus tõuseb, ei või asjasthuvitatud isikule tema palve peale võrdlust originaaliga keelata, kusjuures viimane võib isiklikult selle võrdluse juures viibida, kui ta seda tarviliseks peab.

Artikkel XII.

Kummagi Lepinguosalise konsulid ja konsulaaragendid võivad valmistada oma riigi kodanikkude sündimis- ja surmatunnistusi, niivõrd kui nad selleks on volitatud neid nimetanud riigi seaduste ja määruste järele.

Arusaadavalt ei või käesolev eeskiri ära muuta asukoha riigi kohalikkude seaduste läbi asjaosalistele isikutele pealepandud kohustust kohalikkudele võimudele sündimis- ja surmajuhtumistest teatada.

Artikkel XIII.

Kummagi Lepinguosalise konsulitel ja konsulaaragentidel on õigus, vastavalt neid nimetanud riigi konsulaarmäärustele, välja anda passe ja teisi isiklikke dokumente, kui ka viseerida passe ja kaupade päritolu või väljasaatekohta määravaid tunnistusi ja teisi analoogilisi pabereid.

Artikkel XIV.

Lepinguosalised kohustuvad vastastikku palve peale välja andma teise Lepinguosalise kodanikkudesse puutuvaid, nõuetaval viisil kinnitatud väljendisi sündimis-, abielluastumise- ja surmaaktidest, laste tunnustamise ja legitimeerimise akte, samuti ka adopteerimise akte, mis käivad teise Lepinguosalise kodanikkude kohta.

Nende ekspeditsioonide valmistamine ja kättetoimetamine sünnib kummaski riigis seal tarvitusel oleval kujul, maksude tasumisel, mis ette nähtud seal maksvates seadustes ja määrustes, ja seda toimetatakse selle Lepinguosalise konsulaatide ja konsulaaragentuuride kaudu, kes neid palunud. Väljendiste valmistamine ja kättetoimetamine sünnib siiski maksuta, kui Lepinguosalised neid küsivad diplomaatilisel teel ametlikuks otstarbeks või puudustkannatavate isikute jaoks.

de l'État auquel appartient le Consul ou l'Agent consulaire, et aient été ensuite soumis de même que les originaux au timbre et à l'enregistrement ainsi qu'à toutes les autres formalités qui régissent la matière dans le pays où l'acte doit recevoir son exécution.

Dans le cas où un doute s'élèverait sur l'authenticité de la copie, de l'extrait ou de l'expédition d'un acte dressé à la chancellerie des consulats ou des agences consulaires respectives, on ne pourra en refuser la confrontation avec l'original à l'intéressé qui en fera la demande et qui pourra assister à cette collation s'il le juge convenable.

Article XII.

Les Consuls et les Agents consulaires de chacune des Parties Contractantes pourront, en tant qu'ils y seront autorisés par les lois et règlements de leur pays, dresser des actes de naissance et de décès des ressortissants de l'État qui les a nommés.

Il est bien entendu que la présente stipulation ne peut nullement altérer l'obligation imposée par les lois territoriales aux particuliers de faire des déclarations de naissance et de décès aux autorités locales.

Article XIII.

Les Consuls et les Agents consulaires de chacune des Parties Contractantes auront, conformément au règlement consulaire de l'État qui les a nommés, le droit de délivrer les passeports et autres documents personnels ainsi que de viser les passeports, les certificats constatant l'origine ou la provenance des marchandises et d'autres pièces analogues.

Article XIV.

Les Parties Contractantes s'engagent réciproquement à se délivrer, sur demande, des expéditions dûment légalisées des actes de naissance, de mariage et décès, des actes de reconnaissance et de légitimation d'enfants naturels, ainsi que des actes d'adoption concernant les ressortissants de l'autre partie.

La rédaction et la communication des dites expéditions auront lieu dans la forme usitée dans chaque pays contre le paiement des taxes prévues par les lois et règlements qui y sont en vigueur et par l'intermédiaire des consulats et des agences consulaires de la Partie Contractante qui en aurait fait la demande. La rédaction et la communication en auront toutefois lieu sans frais, quand les expéditions en question seront réclamées par la voie diplomatique pour les besoins officiels des Parties Contractantes ou en faveur des personnes indigentes.

Artikkel XV.

Kummagi Lepinguosalise kodanikkude poolt teise Lepinguosalise territooriumile jäetud päranduste asjus peetakse järgmisi eeskirju silmas:

§ 1. Kummagi Lepinguosalise kodanikud võivad teise Lepinguosalise territooriumil üheõiguslikult viimase kodanikkudega pärida varandusi, mis neile selles riigis seaduse või testamendi põhjal on pärandatud, ja nende valdamisele asuda.

§ 2. Eestlaste pärandused Austrias ja austerlaste omad Eestis ei lange kõrgemate ega muude maksude alla, kui oma kodanikkude pärandused.

§ 3. Vallasvaradesse puutuvate pärimisõiguste asjus on otsustusvõimulised selle riigi võimud, kelle kodanik surnu oli.

Pärimisõigusteks loetakse: testamendita pärimine, õigus sundosa peale, testamentlik pärimine, annetamine surma puhul ja legaat.

Juhtumisel, kui vallaspäranduse kohta esitatakse nõudmisi teistel juriidilistel alustel selle riigi kodanikkude poolt, kus pärandatud varandused asuvad, kuulub otsusetegemine niisuguses asjas viimase riigi võimudele, kes kohaldavad selles riigis maksvaid seadusi.

§ 4. Kõigis kinnispärandusse puutuvates küsimustes kuulub otsustamine selle riigi võimudele, kus need kinnisvarad asuvad.

§ 5. Varandused, mille kohta surnul ei olnud õigust korraldusi teha surma juhtumiseks (fideikomiss), käivad selle riigi seaduste alla, kus nad asuvad.

Needsamad seadused on maksvad avalikõiguslikkude kitsenduste kohta, mille objektiks on pärandus või tema osad.

§ 6. Kui surnust järelejäänud varandust tema riigi seaduste põhjal tuleb lugeda pärijata varanduseks, siis käib niisugune varandus kui pärijata pärandus selle riigi seaduste alla, kelle territooriumil ta asus pärandusjätja surma silmapilgul.

Pärijata varanduseks loetakse varandus, mis selle riigi seaduste põhjal, kelle kodanik surnu oli, muude pärijate puudusel seadusepäraselt riigi või mõnesuguse muu juriidilise isiku kätte läheb.

§ 7. Juhtumisel, kui kompetents päranduste asjus käesoleva artikli paragrahv 3-da järele, kuulub pärandusjätja kodakondsetele ametivõimudele, tuleb selle riigi võimudel, kus pärandusvara asub, talitada päranduse

Article XV.

En matière de succession laissée par les ressortissants d'une des Parties Contractantes sur le territoire de l'autre Partie, les prescriptions suivantes seront observées:

§ 1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes seront, dans le territoire de l'autre, admis à l'égale des nationaux à succéder aux biens qui leur seront déférés dans cet État en vertu de la loi ou du testament, et d'en prendre possession.

§ 2. Les successions des Estoniens en Autriche et des Autrichiens en Estonie ne seront pas frappées de droits de mutation autres et plus élevés que les successions des nationaux.

§ 3. Les décisions concernant les droits successoraux, quant aux biens meubles, seront de la compétence des autorités de l'État dont le défunt était ressortissant.

Seront entendus par droits successoraux: la succession ab intestat, le droit de la réserve, la succession testamentaire, la donation à cause de mort et le legs.

Dans le cas où à l'égard de la succession mobilière seront présentées des prétentions fondées sur un autre titre juridique de la part des ressortissants de l'État où sont situés les biens successoraux, la décision en appartiendra aux autorités de cet État qui appliqueront les lois qui y sont en vigueur.

§ 4. La décision de toute question relative à la succession immobilière sera de la compétence des autorités de l'État où les biens immobiliers sont situés.

§ 5. Les biens dont le défunt n'était pas libre de disposer à cause de mort (fidéicommis) seront soumis aux lois de l'État dans lequel ils sont situés.

Les mêmes lois seront applicables aux restrictions de droit public dont l'héritage ou ses parties se trouveraient être l'objet.

§ 6. Si les biens laissés par le défunt sont en vertu de ses lois nationales en déshérence, ils seront soumis comme héritage en déshérence aux lois de l'État sur le territoire duquel ils se trouveront au moment de la mort du de cujus.

Sont à considérer comme biens en déshérence, les biens qui par effet des lois nationales du pays du défunt, à défaut d'autres successibles, reviendraient de droit, soit à l'État, soit à quelque autre personne morale.

§ 7. Dans le cas où la compétence en matière de succession est, selon le paragraphe 3 du présent article, réservée aux autorités nationales du de cujus, les autorités de l'État où se trouvent les biens successoraux, sur

suhtes, kui seda palub mõni viimase riigi kodanik või alaliselt selle riigi piirides asuv isik, kes on samme astunud oma pärimisõiguste tunnustamiseks samal viisil, kui oleks see pärandus jäetud oma riigi kodaniku poolt, käsitades sellejuures siiski selle riigi seadusi, kelle kodakondsusesse surnu kuulus.

Seda talitusviisi tuleb tarvitada siiski ainult sel juhtumisel, kui ükski teine pärija, kellele nõuetaval viisil asjast teatatud, vastuvaidlust ei tõsta.

§ 8. Kui kummagi Lepinguosalise kodanik sureb, jättes kogu oma päranduse või osa sellest teise Lepinguosalise territooriumile, siis piirduvad selle viimase ametivõimud põhimõtteliselt sellega, et kindlustavad pärandusse kuuluva varanduse alalhoidmist ja kaitsevad oma kodanikkude, oma riigi elanikkude kui ka fiskuse pärimisõigusi ning nõudmisi.

§ 9. Kummagi Lepinguosalise kodaniku poolt teise Lepinguosalise territooriumile jäetud päranduse avanemise puhul on kohalikud ametivõimud kohustatud sellest viibimata teatama surnu kodakondsuse riigi lähemale konsulaarametivõimule; võimaluse piirides esitavad kohalikud ametivõimud ühtlasi sellele konsulaarametivõimule neil olemasolevad andmed pärandusmassi koosseisu kohta, pärijate isikute ja elukoha, surmajuhtumiseks tehtud korralduse olemasolu, samuti ka nimetatud ametivõimude poolt päranduse alalhoidmiseks tarvituselevõetud abinõude kohta.

Kui konsulaarametivõim on esimesena päranduse avanemisest teada saanud, siis peab ta samal viisil sellest kohalikkudele ametivõimudele teatama.

Vallaspärandusele paneb konsulaarametivõim pitsatid peale, seab kokku vallasvara inventuuri ja võtab enese peale päranduse valitsemise ja likvideerimise. Et kergendada kohalikkude ametivõimude kaastööd piirides, missugustes need ametivõimud — käesoleva artikli § 8-da järgi — on kutsutud tarvitusele võtma abinõusid pärimisnõudmiste ja õiguste kindlustamise eesmärgiga, peab konsulaarametivõim kohalikku ametivõimu vähemalt 24 tundi ette informeerima igast sammust, mida ta kavatseb ette võtta päranduse asjus.

§ 10. Konsulaarametivõim ja kohalik ametivõim teatavad teineteisele vastastikku järelküsimise peale kõik asjaolud, missugustel tähtsust pärimisõiguste maksustamiseks. Pä-

la demande d'une personne, ressortissante du pays ou y domiciliée, qui aura fait valoir ses droits successoraux, agiront à l'égard de la succession de la même manière que si elle était laissée par un national, en appliquant toutefois les lois du pays auquel appartenait le défunt.

Cette procédure ne sera cependant appliquée que dans le cas où aucun des autres héritiers dûment avertis n'élèverait de protestations.

§ 8. Si un ressortissant de l'une des Parties Contractantes décède en laissant la totalité ou une partie de sa succession sur le territoire de l'autre Partie, les autorités de cette dernière se borneront en principe à assurer la conservation des biens dépendant de la succession, et à sauvegarder les droits successoraux et les prétentions de ses propres ressortissants, des habitants du pays, ainsi que du fisc.

§ 9. En cas d'ouverture d'une succession laissée par un ressortissant de l'une des Parties Contractantes sur le territoire de l'autre, les autorités locales seront tenues d'en aviser immédiatement la plus proche autorité consulaire de la nation du défunt; dans la mesure du possible, les autorités locales communiqueront en même temps à l'autorité consulaire, les renseignements éventuels sur le contenu de l'hoirie, sur les personnes des héritiers, sur leur résidence, sur l'existence d'une disposition à cause de mort, ainsi que sur les mesures relatives à la conservation de la succession qui ont été prises par les dites autorités.

Si c'est l'autorité consulaire qui était d'abord informée de l'ouverture de la succession, elle en renseignera de la même façon les autorités locales.

En ce qui concerne la succession mobilière, l'autorité consulaire apposera les scellés, dressera l'inventaire des biens mobiliers et s'occupera de l'administration et de la liquidation de la succession. Afin de faciliter la coopération des autorités locales dans les limites où — conformément au paragraphe 8 du présent article — les dites autorités sont appelées à prendre des dispositions visant la sauvegarde des prétentions et des droits successoraux, l'autorité consulaire devra informer l'autorité locale de toute disposition qu'elle a l'intention de prendre au sujet de la succession au moins vingtquatre heures d'avance.

§ 10. L'autorité consulaire et l'autorité locale se communiqueront mutuellement, sur demande, toutes les circonstances importantes pour la taxation des droits successoraux.

randusvara väljaandmine seaduspäraselt kinnitatud pärijatele või selle saatmine välismaale võib sündida ainult pärast seda, kui on rahuldatud või küllaldaselt tagatud pärandusmaksud, pärandusvara vastu esitatud nõudmised, samuti selle riigi, kus pärandusvara asub, kodanikkude ja seal alaliselt asuvate isikute vastuvaidlemata pärimisõigused.

Konsulaarametivõim võib siiski päranduse tombust ette välja maksta surnu viimase haiguse ja matuse kulud, teenijate tasud, viimase poolaasta eest maksta olevad üürid, kohtuja konsulaar- ning muud sama iseloomuga lõivud, samuti tungiva vajaduse korral surnu perekonna tarvilised ülespidamise kulud. Ometi ei või päranduse võlausaldajad vastu seista pärandusvara väljaandmisele, kui neil 9 kuu jooksul pärast pärandusjätja surma korda ei lähe kindlaks teha, et nende nõudmised on kas pärijate poolt õigeks võetud või tunnustatud seadusjõusseastunuks kohtuotsusega ehk vähemalt korrapäraselt esitatud asjaomasele kohtuvõimule.

§ 11. Kõigis küsimustes, mis võivad üles kerkida ühenduses kummagi Lepinguosalise kodanikkude poolt teise Lepinguosalise territooriumile jäetud päranduste avanemise, valitsemise ja likvideerimisega, esitavad vastavad konsulaarametnikud täisõiguslikult äraolevaid pärijaid, ja neid tunnustatakse nende ameti tõttu pärijate volinikkudena, ilma et nad oleksid kohustatud oma ülesannet tõestama mingisuguse erilise volitusega, niivõrd kui tähendatud pärijad ei ole nimetanud enesele teisi volinikke ja niivõrd kui nad on selle riigi kodanikud, kelle poolt konsulaarametnikud nimetatud.

On siiski mõeldud, et kuna konsulaarametnikke loetakse nende kodakondsete volinikkudeks, siis ei tohi neid kunagi isiklikult segada protsessisse mingisuguses pärandusse puutuvas nõudeasjas.

§ 12. Lepinguosaliste konsulaarametnikud otsustavad erandita inventuuri kokkuseadmise ja muude harilikult ettevõetavate talituste üle päranduste alalhoidmiseks ja likvideerimiseks, mis on järele jäänud nende kodakondsetelt meremeestelt, laevareisijatelt või muudelt reisijatelt, kes surnud sõidu ajal kas sadamas, maal või laeval.

La délivrance des biens successoraux aux héritiers dûment légitimés ou leur envoi à l'étranger n'aura lieu qu'après que seront satisfaits ou suffisamment garantis les taxes successorales, les prétentions formulées contre les biens de la succession ainsi que les droits successoraux incontestables des ressortissants de l'État où se trouvent les biens de la succession, et des personnes y domiciliées.

L'autorité consulaire pourra cependant payer d'avance sur la masse de l'héritage, les frais de dernière maladie et d'enterrement du défunt, les salaires des domestiques, les loyers dûs pour le dernier semestre, les taxes judiciaires et consulaires et autres taxes de la même nature, ainsi que, en cas de besoin urgent, les dépenses nécessaires d'entretien de la famille du défunt. Toutefois les créanciers de la succession ne pourront pas s'opposer à la délivrance des biens de la succession si, dans le délai de neuf mois à partir du décès du de cujus, ils n'arrivent pas à établir que leurs prétentions ont été ou bien reconnues par les héritiers ou bien approuvées par une décision judiciaire passée en force de chose jugée ou au moins régulièrement déposées devant l'autorité judiciaire compétente.

§ 11. Dans toutes les questions auxquelles pourront donner lieu la dévolution, l'administration et la liquidation des successions laissées par les ressortissants de l'une des Parties Contractantes sur le territoire de l'autre, les fonctionnaires consulaires respectifs représenteront de plein droit les héritiers absents et seront reconnus d'office comme leurs fondés de pouvoirs sans qu'ils soient obligés de prouver leur mission par un mandat spécial pour autant que lesdits héritiers n'auront pas institué d'autres mandataires et seront ressortissants de l'État qui a nommé les fonctionnaires consulaires.

Il est bien entendu que les fonctionnaires consulaires étant considérés comme fondés de pouvoir de leurs nationaux ne pourront jamais être personnellement mis en cause relativement à toute affaire concernant la succession.

§ 12. Les fonctionnaires consulaires des Parties Contractantes connaîtront exclusivement des actes d'inventaire et d'autres opérations pratiquées pour la conservation et la liquidation des successions laissées par les gens de mer, les passagers et autres voyageurs de leur pays décédés pendant la traversée, soit dans le port, soit à terre, soit à bord d'un navire.

Artikkel XVI.

Konsulitel ja konsulaaragentidel on õigus teostada väikeste laste, nõdrameelsete ja muude täisõigusteta isikute kaitset, kui need on nimetatud konsulaarametnikkude riigi kodanikud; seks otstarbeks on neil konsulaarametnikkudel õigus tarvitusele võtta, kohaliku seadusandluse piirides, kõiki tarvilikke abinõusid, mida nemad kasulikuks peavad.

Artikkel XVII.

Lepinguosaliste konsulitel ja konsulaaragentidel on õigus igasugust abi ja toetust anda oma riigi kaubalaevadele, mis nende konsulaarringkonna sadamates viibivad.

Seks otstarbeks võivad nad minna isiklikult või saata oma esitajaid oma riigi kaubalaevadele, pärast seda, kui need laevad vaba läbikäimise loa on saanud.

Nad võivad üle kuulata kaptenid ja ekipaashi, läbi vaadata laeva paberid, teateid vastu võtta — vastavalt käesoleva konventsiooni artikkel XI-da eeskirjadele — nende reisi, sihtkoha ja sõidul ettetulnud juhtumuste kohta, kokku seada kaubadeklaratsioone (manifeste) ja hõlbustada oma riigi kaubalaevadele klaarimist, samuti kaasa minna laevajuhi ja laevameestega asupaiga riigi kohtute ette ja ametiasutustesse, et neile tõlgiks ja vahemeheks olla nende asjade ajamisel või palvete esitamisel.

Kohtu- ega administratiivametnikud, samuti tolliametnikud ja agendid ei tohi, merisadamates, kus asub ühe Lepinguosalise konsul või konsulaaragent, toime panna kaubalaevadel ei läbiotsimisi ega järelvaatusi, välja arvatud harilikud tolli ja tervishoiu järelvaatused, ei arreteerimisi, vangistusi ega muid ametitalitusi, mis sunniabinõusid vajaliseks teevad, ilma et nad sellest enne niisugust toimingut või, tungivuse korral, toimingu teostamise silmapilgul ei oleks teatanud selle riigi konsulile või konsulaaragendile, millele kuulub laev, et nimetatud konsul või konsulaaragent saaks järelvaatuse juures viibida. Samuti peavad nad õigel ajal konsulile või konsulaaragendile tarvilise teadaande saatma, et see võiks viibida seletuste andmise juures, mida laevajuhtidel või ekipaashi liikmetel tuleb anda asupaiga riigi kohtute või administratiiv-võimude ees.

Article XVI.

Les Consuls et les Agents consulaires seront admis à exercer la protection des enfants mineurs, des faibles d'esprit et d'autres incapables, ressortissants de l'État auquel appartiennent lesdits fonctionnaires consulaires; à cet effet, ces derniers auront le droit de prendre, dans les limites de la législation locale, toutes les mesures nécessaires qu'ils jugeront utiles.

Article XVII.

Les Consuls et les Agents consulaires des Parties Contractantes auront le droit de porter tout secours et toute assistance aux navires de commerce de leur nation séjournant dans les ports maritimes de leur circonscription consulaire.

Dans ce but, ils pourront aller personnellement ou envoyer des délégués à bord des navires de commerce de leur nation après que ces navires auront été admis en libre pratique.

Ils pourront interroger les capitaines et l'équipage, examiner les papiers du bord, recevoir conformément aux stipulations de l'article XI de la présente Convention, les déclarations sur leur voyage, leur destination et les incidents de la traversée, dresser les manifestes et faciliter l'expédition de leurs navires de commerce, enfin accompagner les capitaines et les gens de l'équipage devant les tribunaux et dans les bureaux de l'administration du pays pour leur servir d'interprêtes et d'agents dans les affaires qu'ils auront à suivre ou les demandes qu'ils auront à former.

Les fonctionnaires de l'ordre judiciaire et administratif, ainsi que les officiers et agents de la douane du pays ne pourront — dans les ports maritimes où réside un Consul ou Agent consulaire de l'une des Parties Contractantes — opérer à bord des navires de commerce ni recherches ni visites autres que les visites ordinaires de douane et de santé, ni arrestation, ni emprisonnement ou autre fonction officielle nécessitant les moyens de contrainte, sans prévenir auparavant ou, en cas d'urgence, au moment même de la perquisition, le Consul ou Agent consulaire de la nation à laquelle le bâtiment appartient, afin qu'il puisse assister à la visite. Ils devront également donner en temps opportun au Consul ou à l'Agent consulaire, les avis nécessaires pour qu'il puisse assister aux déclarations que les capitaines et les équipages auraient à faire devant les tribunaux ou administrations du pays.

Eelnimetatud juhtumistel konsulitele või konsulaaragentidele saadetaval kutsel tähendatakse ära täpne tunniaeg, ja kui konsulid või konsulaaragendid niisuguse kutse peale isiklikult kohale ei ilmu või oma esitajat ei saada, siis asutakse toimingu täitmisele ilma nende juuresolekuta. Kohalikud asjaomased ametivõimud on siiski kohustatud viibimata teatama konsulile või konsulaaragendile igast järelvaatusest või muust ametitalitusest, millest on kõne eelmises lõikes, ja mis on toime pandud nende äraolekul, ning ühtlasi ära tähendama tungivuse tõsised põhjused; samal kombel peavad nemad talitama, kui konsul või konsulaaragent ei asu sadamas.

Artikkel XVIII.

Kõiges, mis puutub merisadamate korrasse, kaubalaevade laadimisse ja väljalaadimisse ja kaupade, kraami ning reisijate asjade julgeolekusse neis sadamates, tuleb kinni pidada kohaliku riigi seadustest, korraldustest ja määrustest, sel selgel tingimusel, et iga eesõigus ja iga soodustus, mis peaks antama niisuguses sadamas ühe Lepinguosalise poolt enamsoodustatud riigi kaubalaevadele, antaks selles sadamas samuti ka teise Lepinguosalise laevadele. Konsulite ja konsulaaragentide erandita ülesandeks on nimetatud sadamates sisemise korra jalalhoid nende riigi kaubalaevadel, arvestades selle riigi seadusandluse poolt ettenähtud piiridega, kelle poolt nad on nimetatud; nemad lahendavad ise, vastavalt oma riigi seadustele, igat laadi tülikusimusi, mis võivad tekkida niisuguste laevade laevajuhtide, juhtkonna ja madruste vahel, ning eriti niisuguseid, mis puutuvad palgasse ja vastastikku sõlmitud lepingute täitmisesse.

Kohalikkudel ametivõimudel on õigus vahele segada ainult siis, kui laeval tekkinud korratused on sarnast laadi, et nad võivad rikkuda avalikku rahu maal või sadamas, või kui neisse on segatud isik, kes ei kuulu laeva ekipaashi. Isegi niisugusel juhtumisel tuleb kohalikkudel ametivõimudel sellest võimalikult ette teatada asjaomasele konsulile või konsulaaragendile.

Kõigil muudel juhtumistel piirduvad eelnimetatud ametivõimud abiandmisega konsulitele ja konsulaaragentidele, kui viimased neilt seda paluvad, et hõlbustada neile nende ametikohuste täitmist, nimelt, et arretecrida ja kaubalaevale tagasi saata iga isikut, kes ekipaashi nimekirjas seisab, või — kui see

L'invitation qui sera adressée dans les cas précités aux Consuls ou Agents consulaires indiquera une heure précise et, si les Consuls ou les Agents consulaires négligeaient de s'y rendre en personne ou de se faire représenter par un délégué, il sera procédé, en leur absence. Les autorités locales compétentes seront toutefois tenues d'informer sans délai le Consul ou l'Agent consulaire de toute visite ou autre fonction officielle dont il est question dans l'alinéa précédent, opérée en leur absence et d'indiquer en même temps les justes raisons d'urgence; elles feront de même lorsque le Consul ou l'Agent consulaire ne réside pas dans le port.

Article XVIII.

En tout ce qui concerne la police des ports maritimes, le chargement et le déchargement des navires de commerce et la sûreté des marchandises, biens et effets dans ces ports, on observera les lois, ordonnances et règlements du pays sous la condition expresse que tout privilège et toute faveur qui seraient accordés dans un tel port par l'une des Parties Contractantes aux navires marchands de la nation la plus favorisée, seront également accordés dans ce port aux navires de l'autre partie. Les Consuls et les Agents consulaires dans les dits ports, compte tenu des limites prévues par la législation de l'État qui les a nommés, seront chargés exclusivement du maintien de l'ordre intérieur à bord de navires marchands de leur nation; ils règleront eux-mêmes, conformément aux lois de l'État qui les a nommés, les contestations de toute nature qui surviendraient entre le capitaine, les officiers et les matelots de ces navires et spécialement celles relatives à la solde et l'accomplissement des engagements réciproques contractés.

Les autorités locales ne pourront intervenir que lorsque le désordre survenu à bord du navire serait de nature à troubler la tranquillité publique à terre ou dans le port ou quand une personne ne faisant pas partie de l'équipage s'y trouverait mêlée. Même dans ce cas, les autorités locales en donneront avis, si faire se pourra, préalablement au Consul ou Agent consulaire compétent.

Dans tous les autres cas, les autorités précitées se borneront à prêter leur appui aux Consuls et aux Agents consulaires, si elles sont requises par eux pour leur faciliter l'accomplissement de leurs fonctions et notamment pour faire arrêter et renvoyer à bord du navire de commerce, toute personne

isik ei ole kohaliku riigi kodanik — teda vangikotta viia, kui nimetatud konsulid ehk konsulaaragendid seda mingisugusel põhjusel tarvilikuks peavad; kui vahiallhoidmine peab edasi kestma, siis teatavad sellest nimetatud konsulid ja konsulaaragendid nii pea kui võimalik ametliku kirjaga kohaliku riigi asjaomastele kohtuvõimudele.

inscrite sur le rôle d'équipage ou — s'il ne s'agit pas d'un ressortissant du pays — de la conduire en prison chaque fois que pour un motif quelconque lesdits Consuls et Agents consulaires le jugeront nécessaire; si l'arrestation devait être maintenue, lesdits Consuls et Agents consulaires en donneront avis, dans le plus bref délai possible, par une communication officielle aux autorités judiciaires compétentes du pays.

Artikkel XIX.

Kui ühe Lepinguosalise valitsuse või kodanikkude päralt olev merilaev hukkub või kinni jookseb teise Lepinguosalise rannal, siis peavad kohalikud võimud sellest viibimata teatama konsulile või konsulaaragendile, kelle ringkonnas õnnetus on sündinud.

Kõiki toiminguid ühe Lepinguosalise kaubalaevade päästmiseks, mis teise Lepinguosalise territoriaalvetes hukkunud või kinni jooksnud, juhivad konsulid või konsulaaragendid.

Kohalikkude võimude vaheleastumine võib sündida kummaski riigis ainult konsulaarametnikkude toetamise, korra alalhoidmise ja ekipaashi mittekuuluvate päästjate huvide kindlustamise otstarbel, kui ka selleks, et kindlustada päästetud kaupade sisse- ja väljaveo kohta maksvate eeskirjade täitmist.

Konsulite ehk konsulaaragentide või nende esitajate äraolekul ja kuni nende kohalejõudmiseni peavad kohalikud võimud kõik tarvilised abinõud käsitusele võtma merehädast päästetud isikute kaitseks ja asjade alalhoidmiseks.

Kohalikkude võimude vaheleastumine neil erilistel juhtumistel ei anna põhjust mingisuguste kulude sissenõudmiseks, välja arvatud siiski need kulud, mida tekitab päästetoiming ja päästetud asjade alalhoidmine, ning niisugused, mida samasugustel juhtumistel peavad tasuma enamsoodustatud riigi kaubalaevad.

Kahtluse korral hukkunud laeva riiklikus päritolus kuulub käesolevas artiklis mainitud päästetegevus ainuüksi kohalikkude võimude kompetentsi.

Päästetud kaupade ja kraami pealt ei võeta mingisuguseid tollimakse, kui nad sisemiseks tarvitamiseks ei lähe.

Article XIX.

Lorsqu'un navire de mer, appartenant au Gouvernement ou à des ressortissants de l'une des Parties Contractantes, fera naufrage ou échouera sur le littoral de l'autre partie, les autorités locales devront en avertir sans retard le Consul ou l'Agent consulaire dans la circonscription duquel le sinistre aura eu lieu.

Toutes les opérations relatives au sauvetage de navires de commerce de l'une des Parties Contractantes qui naufrageraient ou s'échoueraient dans les eaux territoriales de l'autre, seront dirigées par les Consuls ou les Agents consulaires.

L'intervention des autorités locales n'aura lieu dans les deux pays que pour assister les fonctionnaires consulaires, maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs étrangers à l'équipage et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

En l'absence et jusqu'à l'arrivée des Consuls ou des Agents consulaires ou de leurs délégués, les autorités locales devront prendre toutes les mesures nécessaires pour la protection des personnes et la conservation des objets qui auront été sauvés du naufrage.

L'intervention des autorités locales dans ces différents cas ne donnera lieu à la perception de frais d'aucune sorte, sauf toutefois de ceux que nécessiteront les opérations de sauvetage, ainsi que la conservation des objets sauvés et de ceux auquels seraient soumis, en pareil cas, les navires de commerce de la nation la plus favorisée.

En cas de doute sur la nationalité des navires naufragés, les opérations mentionnées dans le présent article, seront de la compétence exclusive de l'autorité locale.

Les marchandises et effets sauvés ne sont sujets au paiement d'aucun droit de douane, à moins qu'ils n'entrent dans la consommation intérieure.

Artikkel XX.

Kõigil juhtumistel, mil ei ole olemas vastupidist kokkulepet laeva peremehe, laevaprahtija või kinnitaja vahel, lahendatakse avariid, mis kummagi riigi kaubalaevadele merel võivad juhtuda, tulgu nad seejuures vastavatesse sadamatesse vabatahtlikult või sunnitult peatades, nende riigi konsulite või konsulaaragentide poolt, kui mitte selle riigi kodanikud, kus asuvad nimetatud konsulid või konsulaaragendid, või mõne kolmanda riigi kodanikud ei ole huvitatud neist avariidest; viimasel juhtumisel, ning sõbraliku kokkuleppe puudumisel kõikide huvitatud poolte vahel lahendatakse need kohalikkude ametivõimude poolt.

Artikkel XXI.

Kumbki Lepinguosaline kohustub andma peale selle teisele Lepinguosalisele enamsoodustatud riigi käsitluse konsulaatide asutamise suhtes, ning kõiges, mis puutub konsulaarametitalituste täitmisesse kui ka vabastuste, õiguste, eesõiguste, puutumatuse ja auavalduste kasutamisesse. Siiski on kokku lepitud, et ükski Lepinguosalistest ei või, kasutades enamsoodustuse klauselist järelduvat õigust, nõuda oma konsulaarametnikkudele muid või suuremaid vabastusi, õigusi, eesõigusi, puutumatust ja auavaldusi, kui need, mis tema enese poolt on antud teise Lepinguosalise konsulaarametnikkudele ja -teenijatele.

Artikkel XXII.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse niipea kui võimalik Tallinnas. Ta astub jõusse üks kuu pärast ratifikatsioonikirjade vahetuse päeva.

Artikkel XXIII.

Käesolev konventsioon püsib jõus, kuni ta ühe Lepinguosalise poolt üles öeldakse. Ülesütlemise järeldusel kaotab konventsioon maksvuse kuuekuulise tähtaja möödumisel.

Selle kinnituseks on vastavad täisvolinikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud ja selle oma pitseritega varustanud.

Valmistatud kahes eksemplaris, Viinis, 15. oktoobril 1926.

Menning.

Ramek.

Article XX.

Toutes les fois qu'il n'y aura pas de stipulation contraire entre armateurs, chargeurs ou assureurs, les avaries que les navires de commerce des deux pays auraient souffert en mer, soit qu'ils entrent dans les ports respectifs volontairement ou par relâche forcée, seront réglées par les Consuls ou Agents consulaires de leur nation, à moins que les ressortissants du pays dans lequel résident lesdits Consuls ou Agents consulaires ou ceux d'une tierce puissance ne soient intéressés dans ces avaries; dans ce dernier cas et à défaut du compromis amiable entre toutes les parties intéressées, elles devront être réglées par les autorités locales.

Article XXI.

Chacune des Parties Contractantes s'engage à accorder en outre à l'autre partie en matière d'établissement consulaire, comme en tout ce qui concerne l'exercice des fonctions consulaires, ainsi que la jouissance des exemptions, droits, privilèges, immunités et honneurs, le traitement de la nation la plus favorisée. Il est convenu toutefois qu'aucune des Parties Contractantes ne pourra invoquer le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée et exiger en faveur de ses fonctionnaires et de ses employés consulaires, des exemptions, droits, privilèges, immunités et honneurs autres ou plus étendus que ceux accordés par Elle-même aux fonctionnaires et aux employés consulaires de l'autre Partie.

Article XXII.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Tallinn aussitôt que faire se pourra. Elle entrera en vigueur un mois après la date de l'échange des ratifications.

Article XXIII.

La présente Convention restera en vigueur aussi longtemps qu'elle ne sera pas dénoncée par l'une des Parties Contractantes. Cette dénonciation ne devra produire ses effets qu'après l'expiration d'un délai de six mois.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Vienne, le 15 octobre 1926.

Menning.

Ramek.

Lisaprotokoll Eesti ja Austria vahel sõlmitud konsulaarkonventsiooni juure.

Tänasel päeval allakirjutatud konsulaarkonventsiooni artikkel XII-da täiendamiseks otsustavad Lepinguosalised järgmist:

§ 1. Juhtumisel, kui üks Lepinguosalistest annab mõnesuguse kolmanda riigi konsulitele õiguse selle riigi kodanikkude abielusõlmimist toimetada, abielutunnistusi kokku seada ja abielunimekirja pidada, siis saavad teise Lepinguosalise konsulid selle õiguse samasuguses ulatuses.

§ 2. On kokku lepitud, et käesoleva protokolli § 1-sest järgnev õigus ainult vastastikkususe alusel tarvitamist leiab.

§ 3. Käesolev protokoll moodustab konsulaarkonventsiooni lahutamatu osa.

Selle tõenduseks on vastavad täisvolinikud käesolevale protokollile alla kirjutanud.

Viinis, 15. oktoobril 1926.

Menning.

Ramek.

Protocole additionnel à la Convention consulaire conclue entre l'Estonie et l'Autriche.

Pour suppléer à l'article 12 de la Convention consulaire signée ce jour, les Parties Contractantes décident ce qui suit:

1. Dans le cas où une des Parties Contractantes accorderait aux Consuls d'une tierce puissance quelconque le droit de procéder aux mariages de ressortissants de l'État auquel appartiennent lesdits fonctionnaires, ainsi que de dresser les actes de mariage et de tenir les registres de mariage, les Consuls de l'autre Partie contractante jouiront de ce droit dans la même étendue.

2. Il est entendu que le droit résultant du paragraphe 1 du présent Protocole ne saurait être appliqué qu'à titre de réciprocité.

3. Le présent Protocole fait partie intégrale de la Convention Consulaire.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

Vienne, le 15 octobre 1926.

Menning.

Ramek.

II.

Siseministri 12. novembri 1927 a. otsus Tammiste valla likvideerimiseks ja osadena liitmiseks Suigu, Are, Tori, Taali ja Tahkuranna valdadega.

Alus: Eesti ajut. omaval. 30. märtsi 1917 a. seaduse elluviim. määr. 22. juun. 1917 a. (Seadl. ja korrald. kogu 1917 a. nr. 173, art. 953) V osa § 1.

Kinnitada Pärnu maavolikogu 27. mai 1927 a. otsus (prot. nr. 2 p. II) Tammiste valla likvideerimise asjas ja selle otsuse järgi:

1. Tammiste vald iseseisva omavalitsuse üksusena likvideerida ja osadena liita:

1) Suigu vallaga — kohad: Kooli nr. XI ja XI-c, Kukketa (Kukemaa) nr. 37, Rätsepa nr. 38, Toomingooja nr. 39, Kausilaan nr. 59, Võlla nr. X, Võlla nr. IX, Jäetma nr. 42, Kurelageda nr. 43, Alttoa, Keigutse nr. 44 (metsav.), Mättiku nr. VIII, Mattikuaru (Arupealse) nr. 57, Rädsiku nr. 41, Mangaru (Patsi) nr. 40, Põua karjamõisa B., Sillaotsa nr. 32 ja 33, Timmermanni nr. 29, Kablistearu nr. 28, Ljatti nr. VI, Raidla nr. V, Lülle nr. IV, Mahlemaru (Aru) nr. 30, Mahlemaa (Mahlemaru) nr. 31, Ennika VII, Müüri nr. 34, Kullisteoja nr. 35, Roigu C, Kerreoja (Kõreoja) nr. 36, Juusku nr. 56 ja riigi metsa Taali metskonna (Karulangu) kvartaalid nr.nr. 48, 47, 45, 44, 46, 55, 67, 54, 66, 53, 65, 52, 64, 51, 53, 50 ja 62, kõik kokku pindalaga 6458,07 vakamaad, hinnatud 5234 puhaskasu rubla, 227 elanikuga.

2) Are vallaga — kohad: Leomets ja riigi metsa kännustik nr. 62, Lõo nr. 17 (kinnistu nr. 593), Soo nr. 16, Soo nr. 15 (kinnistu nr. 592), Soomets (Lipuvälja) nr. 61, Heinamaa (Kooli mets) nr. 60 ja riigi metsa Taali metskonna „Röövliaugu" vahtkonna kvartaalid nr.nr. 85, 86, 87, 71, 59, 72, 60, 88, 73, 89 ja 74, kõik kokku pindalaga 1727,74 vakamaad, hinnatud 1067,14 puhaskasu rubla, 34 elanikuga.

3) Tori vallaga — kohad: Ruusiaugu nr. 51, Kuiaru nr. 22, Kuiaru nr. 23, Lepiku, Rehe nr. 50, Kuiaru (kõrts) nr. 47, Pappa nr. 45, Kuusiku nr. 24, Manniku (Väljaotsa) nr. 9, Sarapuu nr. 10, Erma nr. 11 (kinnistu nr. 591), Niimiste (Otsa) nr. 12, Villema nr. 14, Mannara nr. 13, Mäeotsa nr. 25, Eeriku nr. III, Kõrgemäe nr. 26, Pensi (Põnsi) nr 27, Sanga nr. 58 ja riigi metsa Taali metskonna: a) „Kõigutse" vahtkonna kvartaalid nr.nr. 103, 90, 75, 112, 104, 91, 76, 105, 92, 77, 106, 93, 78, 94, 79, 95 ja 80, b) „Karulangu" vahtkonna kvartaalid nr.nr. 68, 56,

69, 57, 70, 58 ja 49, c) „Juusku" vahtkonna kvartaalid nr.nr. 34, 35, 38, 37, 36, 39, 40, 41, 42 ja 43, kõik kokku pindalaga 4055,45 vakamaad, hinnatud 2504,51 puhaskasu rubla, 163 elanikuga.

4) Taali vallaga — kohad: Toru nr. 48, Arude nr. 21, Karu nr. 20, Sihe nr. 19, Kjara (Käära) nr. 18, Otti (metsatöölise maatükk) nr. 17, Rukkimaa (Kaasiku) nr. 53, Kajuoja nr. 52, Röövliaugu (metsav. koht) nr. 49, Kivisilla nr. 16, Altpere nr. 15, Plevna nr. 54, Salu (kv. nr. 121 ja 122), Paanamaa nr. 55, Talu-Sellamets nr. 63, Oreselja nr. 8, Saunametsa nr. 64 — Sergei, Dimitri ja Margo, Tolmatsi nr. II (kinnistu nr. 570), Rääsa nr. 7, Otsa nr. 5, Uuetoa nr. 4, Pika nr. 3, Sussi (Susi) nr. 2, Pahkia (Pahkeoja) nr. 1, Vanavälja nr. I, Niitema nr. 4, Müüriseppa nr. 3, Kangro nr. 2, Markna (maatükk) nr. II, Variku nr. 12, Oja nr. 11, Kiisa (Aasa) nr. 10, Kiisa nr. 6, Oidu (Võsa) nr. 14, Pundu nr. 13, Kiisa nr. 46, Nõmme nr. 9, Uuetoa nr. 4-a, Raudsepa nr. 7, Annuse nr. 8, Leppa nr. 6, Ojapealne nr. 5, Peedi nr. 1, Tammiste mõisast planeeritud asunduskohad nr.nr. 65, 66, 67, 68, 69, 70 ja 70-a, 71 ja 71-a, 72 ja 72-a, 73 ja 73-a, 74 ja 74-a, 75 ja 75-a, 76 ja 76-a, 77 ja 77-a, 78 (laada plats), 79 ja 79-a, 80, 81, 82, 83 ja 83-a (hob. postijaam), 84 ja 84-a, 85 ja 85-a, 88 ja 88-a, 89 ja 89-a, 90 ja 90-a, riigi metsa Taali metskonna „Pikanõmme" vahtkonna kvartaalid nr.nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 84, 69, 97, 58, 99, 100, 101, 102, 107, 108, 109, 110, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120 ja Rääma raba-osalt heinamaa, kõik kokku pindalaga 10152,18 vakamaad, hinnatud 6098,41 puhaskasu rubla, 488 elanikuga.

5) Tahkuranna vallaga — riigi tagavara heinamaa, mis asub Tahkuranna valla piirkonnas mere ääres, pindalaga 48,20 vakamaad, hinnatud 54,90 puhaskasu rubla.

2. Tammiste vallaomavalitsuse arhiiv ja jooksev asjaajamine — kõik raamatud, vihikud, dokumendid, paberid ja muud asjaajamise päraldised, millel ei ole majanduslikku väärtust, anda üle Taali vallavalitsusele. Tammiste vallaomavalitsuse muud varandused hinnata ja Pärnu maavalitsuse 18. oktoobri 1926 a. määruse nr. 53 p. 3 kohaselt anda üle osalt natuuras, osalt realiseerida ja jaotada kõik nende valdade vahel, milledega Tammiste valla osad liidetakse, proportsionaalselt liidetavate osade elanikkude arvule, nimelt:

Suigu vallale	—	227	osa,
Are „	—	34	„
Tori „	—	163	„
Taali „	—	488	„
Kokku:		912	osa

vastavalt elanikkude üldarvule. Tahkuranna vald Tammiste vallaomavalitsuse varandustest osa ei saa, kuna temaga liidetaval maa-alal elanikke ei ole.

Varanduste likvideerimise — hindamise, realiseerimise ja jaotamise — teostab likvideerimiskomisjon, koosnev Pärnu maavalitsuse poolt määratud esimehest ja Suigu, Are, Tori ja Taali vallavolikogude poolt valitud liikmetest, iga volikogu poolt üks liige.

Tammiste vallaomavalitsuse veneaegsed väärtpaberid, mis praegu realiseerimatud, anda Taali vallavalitsusele alalhoidmiseks seniks kuni nende realiseeritavus selgub, väärtuse omamise korral realiseerida ja jaotada eelmainitud alustel.

3. Tammiste valla eelmainitud osadena Suigu, Are, Tori, Taali ja Tahkuranna valdadega liitmine, vallaomavalitsuse tegevuse lõpetamine ja varanduste likvideerimiskomisjonile ning arhiivi ja asjaajamise Taali vallavalitsusele üleandmine teostada 1. aprilliks 1928 a.

Siseminister J. Hünerson.

Administratiivosakonna direktor E. Dolf.

Antsla alevivolikogu poolt 17. juulil 1927 a. vastu võetud

Sundmäärus kuulutuste ja reklaamide väljapanemise korra kohta Antsla alevis.

Antud aleviseaduse § 62 põhjal.

§ 1. Igasuguseid teadaandeid, kuulutusi ja reklaame võib Antsla alevis välja panna ainult alevivalitsuse poolt selleks määratud kohtadele.

§ 2. Kuulutused, teadaanded ja reklaamid peavad enne ülespanemist alevivalitsusse toodama ärat embeldamiseks ja alevivolikogu poolt määratud maksu maksmiseks.

Märkus. Vabastatud on alevimaksust ainult riigi ja omavalitsuste ametlikud teadaanded.

§ 3. Käesoleva sundmääruse vastu eksijaid karistatakse Rahuk. tr. s. § 29 põhjal.

§ 4. Käesolev sundmäärus hakkab maksma tema väljakuulutamisega „Riigi Teatajas".

Alevivanema k. t. J. Voiman.

Sekretär K. Jeret.

Antsla alevivolikogu poolt 18. septembril 1927 a. vastu võetud

Sundmäärus juukselõikamise ja habemeajamise töötubade kohta Antsla alevis.

Antud aleviseaduse § 62 põhjal.

I. Avamisekord ja järelevalve.

§ 1. Juukselõikamise ja habemeajamise töötubade all mõistetakse kõiki ärisid, kus juukseid lõigatakse, habet aetakse, juukseid kammitakse, kähardatakse ja grimeeritakse.

§ 2. Isikud, kes soovivad juukselõikamise ja habemeajamise töötuba avada, peavad sellest alevivalitsusele teatama, ära tähendades oma aadressi ja ruume, kus nad mõtlevad töötuba avada, samuti tuleb igakordsest töötoa ruumide ja elukoha muutmisest alevivalitsusele teatada.

§ 3. Alevivalitsusele töötoa avamiseks sisse antud teadaande põhjal vaatab alevivalitsus kavatsetava töötoa ruumid üle, ning sel korral, kui ruumid kõigiti tervishoiu nõuetele ja käesolevale sundmäärusele vastavad, teatab alevivalitsus ettevõtte omanikule, et töötoa avamiseks takistusi ei ole.

§ 4. Juukselõikamise ja habemeajamise töötubades võivad töötada ainult väljaõppinud töölised, kellel oma ameti oskuse üle tunnistus ette näidata.

§ 5. Tööoskuse tunnistused annab välja alevivalitsuse korraldusel asutatud katsekomisjon, mis koosneb: 1) alevi tervishoiu arstist, 2) ühest töökoja pidajate esitajast ja 3) ühest juuksetööliste esitajast. Viimased kaks valib nende kutseühing, selle puudusel määratakse aga alevivalitsuse poolt.

II. Töötubade sissesead.

§ 6. Töötubade ruumid peavad olema soojad, valged, õhuküllased ning õhupuhastajatega varustatud. Seinad ja laed peavad olema krohvitud ja lubjatud või värviga valgendatud või heleda tapetiga kaetud, põrandad aga värvitud või linoleumiga kaetud.

§ 7. Töötubasid ei tohi eluruumidena tarvitada, nad peavad vaheseinaga olema eraldatud eluruumidest, millel ka eraldi sissekäik olgu.

§ 8. Publikumile määratud ruumides võib aset leida ainult töötoale tarvis minev mööbel. Peale hariliku mööbli peab töötoas leiduma: 1) riidevarn, 2) kinnine joogivee nõu keedetud veega, 3) süljekausid, 4) pesunõu puhta veega, seebiga ja kuivatusrätikuga, 5) kapid puhta ning tarvitatud pesu jaoks eraldi, 6) kinnine puhas klaaspurk puhastatud puuvillaga, 7) kinnine klaasnõu alkoholi (mitte alla 70°) jaoks ja 8) samasugune klaasnõu maarjajääga.

§ 9. Publikumi jaoks määratud ruumides ei ole lubatud pidada mingisuguseid töötoale mitte tarvis minevaid asju, koeri, kasse ega muid loomi, samuti on keelatud publikumile koertega töötoa ruumidesse ilmumine.

III. Tervishoiu nõuded.

§ 10. Töötubades peab valitsema täieline puhtus ning töölised peavad olema riietatud valgetesse kuubedesse.

§ 11. Naha- ja hakkavaid haigusi põdevad isikud ei tohi töötoas tegevuses olla. Töötoa juhataja on kohustatud selle järele valvama, et kõik töötoas tegevad isikud oleks varustatud alevi tervishoiu arsti poolt välja antud arstitunnistusega, mis iga kolme kuu järele tuleb uuendada.

§ 12. Nahahaigete juures töötamise järele peab seks tarvitatud riistad otsekohe desinfitseeritama, tööline on kohustatud oma käed puhtaks pesema. Töölistel on õigus ära ütelda töötamisest nähtavate nahahaigete juures, kui neil puudub tunnistus haiguse mittehakkavuse kohta.

§ 13. Peale igakordset tarvitamist peab tööriistu järgmiselt puhastatama ning desinfitseeritama: 1) habemenoad kastetakse formaliini-piiritusse, 2) kammid, harjad, vahukausid ja pintslid pestakse 2% kuuma soodaveega või lisooli, karbooli, sublimaadi või formaliini lahuga.

§ 14. Juukselõikamiseks ja habemeajamiseks tarvis minevat pesu võib ainult üks kord tarvitada. Teistkordne tarvitamine ilma pesemata on lubamatu.

§ 15. Juukselõikamise ja habemeajamise töötubades peab kinnistes klaasnõudes alati tarvituseks valmis olema piiritus (mitte alla 70°), maarjajää ja puhastatud puuvill. Habemeajamiseks olgu alati soe vesi saadaval.

§ 16. Müüdavad või väljaüüritavad parukad ja habemed peavad puhtad ning desinfitseeritud olema.

§ 17. Kõik neis määrustes üles loetud puhtuse ning tervishoiu nõuded on maksvad ka töötamisel väljaspool töötoa ruume.

IV. Töötamisaeg.

§ 18. Juukselõikamise ja habemeajamise töötoad on avatud äripäevadel hommiku kella 9 kuni kella 7 õhtul, laupäevadel kella ½9 homm. kuni kella ½8 õhtul, välja arvatud aeg 1. maist kuni 1. augustini, mil töö kestab kella 8 homm. kuni kella 6 õhtul, laupäevadel kella 7 õhtul, kusjuures laupäevane lisatund ületunnitööks loetakse.

Märkus. Kahetunniline lõunavaheaeg töölistele määratakse kindlaks töötoa omaniku ja tööliste vahelisel kokkuleppel.

§ 19. Alaealiste tööliste ja õpilaste töötamise aeg on lubatud 14—16-aastasele 4 tundi ja 16—18-aastasele mitte rohkem kui 6 tundi tööpäeva kohta. Tööaja algus määratakse töötoa pidaja ja alaealise töölise-õpilase omavahelisel kokkuleppel.

§ 20. Juukselõikamise ja habemeajamise töötoad peavad kinni olema ja töötamine neis on keelatud: 1) 1. jaanuaril (uuel-aastal), 2) 6. jaanuaril (kolmekuningapäeval), 3) 24. veebruaril (Eesti Vabariigi iseseisvuse päeval), 4) palvepäeval, 5) suurelreedel, 6) ülestõusmispühade kahel esimesel päeval, 7) 1. mail, 8) taevaminemispäeval, 9) nelipühade kahel esimesel päeval, 10) jaanipäeval (24. juunil), 11) jõulupühade kahel esimesel päeval ja 12) Eesti Vabariigi Valitsuse poolt välja kuulutatud pühadel.

§ 21. Käesolev määrus peab olema kõigis juukselõikamise ja habemeajamise töötubades nähtavale kohale üles pandud.

§ 22. Käesoleva määruse vastu eksijaid karistatakse Rahuk. tr. s. § 29 põhjal.

§ 23. Käesolev sundmäärus astub jõusse tema avaldamisega „Riigi Teatajas“.

Alevivanem Tasso.

Sekretär K. Jeret.

Antsla alevivolikogu poolt 17. juulil 1927 a. vastu võetud

Sundmäärus turul kauplemise aja ja korra kohta Antsla alevis.

Antud aleviseaduse § 62 põhjal.

§ 1. Antsla alevi turul sünnib kauplemine igal kolmapäeval ja laupäeval.

§ 2. Kauplemine kestab 1. aprillist kuni 1. oktoobrini kella 5—12 ja 1. oktoobrist kuni 1. aprillini kella 7—13.

§ 3. Müüdavad toiduained ei tohi olla mustad, rikutud, kõlbmata, võltsitud ega tervisele kahjulikud.

§ 4. Piima, koore, kohupiima ja teiste toiduainete anumad peavad puhtad ja kaanega kaetud olema.

§ 5. Kaubelda võivad ainult need isikud, kes külgehakkavaid haigusi ei põe.

§ 6. Keelatud on toiduainete panemine palja maa peale.

§ 7. Keelatud on tembeldamata mõõtude ja kaalude tarvitamine.

§ 8. Keelatud on vasikate, lammaste, sulg- ja teiste loomade piinamine ja piinavalt turule toomine.

§ 9. Toiduainete ülesostmine jällemüüjate poolt turul, tänavatel ja üldse alevi administratiiv-piirides on lubatud ainult kolm tundi enne kauplemise aja lõppemist.

§ 10. Igasugused tülid ja kauplemisele vahele segamine, nagu ülepakkumised jne. on turul keelatud.

§ 11. Turule toodavad kaubad peab nõnda välja pandama, et ühtseltsi kaubad ligistikku reas on. Koormad, vankrid, kärud jne. peab turul nii üles seatama, et rahva jaoks läbikäigud täiesti vabad.

§ 12. Kõik, kes turuplatsi piirkonda midagi müüa toovad või sealt ostes edasi müüvad, on kohustatud müügi algul alevivolikogu poolt määratud turuplatsimaksu ära maksma, mille vastu maksuvõtja kviitungi annab.

§ 13. Turul korrapidajad ja maksuvõtjad määratakse alevivalitsuse poolt. Kõik turul viibijad on kohustatud täitma kõiki neid korrapidajate ja maksuvõtjate korraldusi, mis käesolevale sundmäärusele põhjenevad.

§ 14. Käesoleva sundmääruse vastu eksijad võetakse vastutusele Rahuk. tr. s. § 29 põhjal.

§ 15. Käesolev sundmäärus hakkab maksma tema avaldamisega „Riigi Teatajas“.

§ 16. Käesoleva sundmääruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse „Riigi Teatajas“ nr. 82 — 1921 a. avaldatud Antsla alevivolikogu poolt 2. augustil 1921 a. vastu võetud ja Võru maavalitsuse poolt 9. augustil 1921 a. kinnitatud sunduslik määrus turul kauplemise korra ja aja kohta.

Alevivanema k. t. J. Voiman.

Alevisekretär K. Jeret.

III.

Teadaanne.

Alus: Vähemusrahvuste kultuuromavalitsuse korralduse määrus §§ 21 ja 25 („Riigi Teataja“ nr. 101/102 — 1925 a.).

Saksa kultuurvalitsuse otsuse põhjal kutsutakse E. V. saksa rahvuse kultuurnõukogu 4. detsembril s. a. kell 12 päeval kultuurvalitsuse ruumidesse (Tallinnas, Toomkohtu tän. nr. 6) korraliseks koosolekuks kokku.

Saksa kultuurvalitsuse esimees Koch.

Sekretär Beermann.

Vastutav toimetaja **J. Reinhold.** Riigi trükikoja trükk ja kirjastus.